

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XIV. — Wydana i rozesłana dnia 28. lutego 1905.

Treść: (M 33 i 34.) 33. Ustawa dla Vorarlbergu zawierająca szczególne hipoteczne i egzekucyjne postanowienia względem służebności gruntowych, przedstawiających się jako serwituty drogi, prowadzenia wody i wyrębu. — 34. Ustawa zawierająca oznaczenie kontyngentów rekrutów dla utrzymania armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, na rok 1905 oraz zezwolenie na ich pobór.

33.

Ustawa z dnia 24. lutego 1905.

obowiązująca kraj Vorarlberg,

a zawierająca szczególne hipoteczne i egzekucyjne postanowienia względem służebności gruntowych, przedstawiających się jako serwituty drogi, prowadzenia wody i spuszczenia drzewa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Serwituty drogi, prowadzenia wody i spuszczenia drzewa przedstawiające się jako służebności gruntowe, wyjęte są z pod wpisu do księgi gruntowej.

W ślad za tem ograniczyć należy odpowiednio zastosowanie tych ustawowych postanowień, które dotyczą nabycia, ograniczenia i zniesienia służebności i w ogóle praw rzeczowych, hipotecznego wpisu takich praw i zgłoszenia ich w celu wpisania do księgi gruntowej.

To samo odnosi się do tych postanowień ustawowych, które dotyczą ochrony zaufania do ksiąg publicznych.

Artykuł II.

Wszystkie wpisy w założonych dotychczas księgach gruntowych, odnoszące się do służebności gruntowych, wymienionych w artykule I, tracą moc obowiązującą a dotyczące karty ksiąg gruntowych należy na nowo założyć z wypuszczeniem tych wpisów.

Artykuł III.

Służebności gruntowe, wymienione w artykule I, musi nabywca przy przymusowych sprzedażach nieruchomości, na których ciąży, objąć bez wliczenia na poczet ceny kupna.

Artykuł IV.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Artykuł V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi sprawiedliwości.

We Wiedniu, dnia 24. lutego 1903.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Klein wkr.

34.**Ustawa z dnia 27. lutego 1905,**

zawierająca oznaczenie kontyngentów rekrutów dla utrzymania armii, marynarki wojennej i obrony krajowej na rok 1905 oraz zezwolenie na ich pobór.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Kontyngent rekrutów, potrzebny do utrzymania armii i marynarki wojennej, oznacza się na rok 1905 w sumie 103.100 — z czego w myśl postanowień 1. i 2. ustępu §u 14 ustawy wojskowej przypada 59.024 na królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane — a kontyngent rekrutów, potrzebny do utrzymania obrony krajowej w wysokości 14.500, oprócz tych rekrutów, których według

ustawy dostarczyć ma w tym celu Tyrol i Vorarlberg.

Równocześnie zezwala się na pobór w tymże roku wymienionych wyżej kontyngentów, jakoteż rezerwy zapasowej z pomiędzy mężczyzn zdolnych do broni w powołanych ustawowo klasach wieku.

§ 2.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Wykonanie jej poruczam Mojemu Ministrowi obrony krajowej, który porozumieć się ma w tym względzie z Moim wspólnym Ministrem wojny.

We Wiedniu, dnia 27. lutego 1905.

Franciszek Józef włr.

Gautsch wlr.

Welsersheimb wlr.